

AKO SI STRAKOŠ OBYČAJNÝ
UCHOVÁVA SVOJ ÚLOVOK?

A: Kládie ho do starých myších
dier v zemi.

B: Vyhľadáva opustené
hniezda po žlnovitých vtákoch,
do ktorých ho potom kládie.

C: Svoj úlovok napicháva na
třne v kroví.

D: Skrýva ho v mŕtvom dreve
odumretých stromov.

Použi, prosím,
sivú pečiatku!

Králik zlatohlavý je najmenším
vtáčikom vyskytujúcim sa v
Európe. Na dĺžku meria iba 9 cm.

Použi, prosím,
bielu pečiatku!

Strakoš obyčajný
svoj úlovok
napichuje na trne!

“ Strakoš obyčajný nezalieta hlboko do lesa. Uprednostňuje otvorené priestranstvá, ako napríklad okraje lesov. Na hniezdenie s obľubou vyhľadáva húšťavy a trnie. Svoj úlovok napicháva na trne, aby si tak zabezpečil zásobu potravy na horšie časy. Loví veľký hmyz, húsenice motýľov, dážďovky, ale tiež aj drobné cicavce ako napríklad myši.

”

LESNÝ ORCHESTER

NEVIDITEĽNÍ SPEVÁCI

Koruny stromov v lese poskytujú dobre chránené miesto pre život. Dobré sa v nich cítia mnohé drobné vtáčiky, ktoré sediac na streche z lístia trilkujú svoje piesne. Vtáčí spev je spôsob, ako medzi sebou komunikujú. Každá melódia v sebe nesie posolstvo pre druhov.

Mnohé samčeka sa spevom v zvlášť pekných tónoch snažia o sebe presvedčiť potenciálnu partnerku. V zdravom lese, akým je Hollabrunner Wald, žije veľa druhov spevavcov. Pre ľudské ucho nie je vždy jednoduché rozlíšiť jednotlivé spevavce podľa ich spevu, a vidno ich iba zriedka. Teraz máš jedinečnú šancu spoznať štyroch spevákov lesného orchestra.

Pozri sa na nich a započúvaj sa do ich spevu!

My spevavce sme síce maličké, zato hlas máme mocný. Len si predstav, aký by bol les bez nášho spevu! Hrozná predstava, no nie? Rady sa skrývame vysoko v konároch stromov, tak aby sme sa vyhlí našim predátorom.

Preto rady ostávame neviditeľné. Pod jedľami bielymi sú natiiahnuté hojdacie siete – využi jednu z nich, zatvor oči a započúvaj sa v pokoji do zvukov lesa!

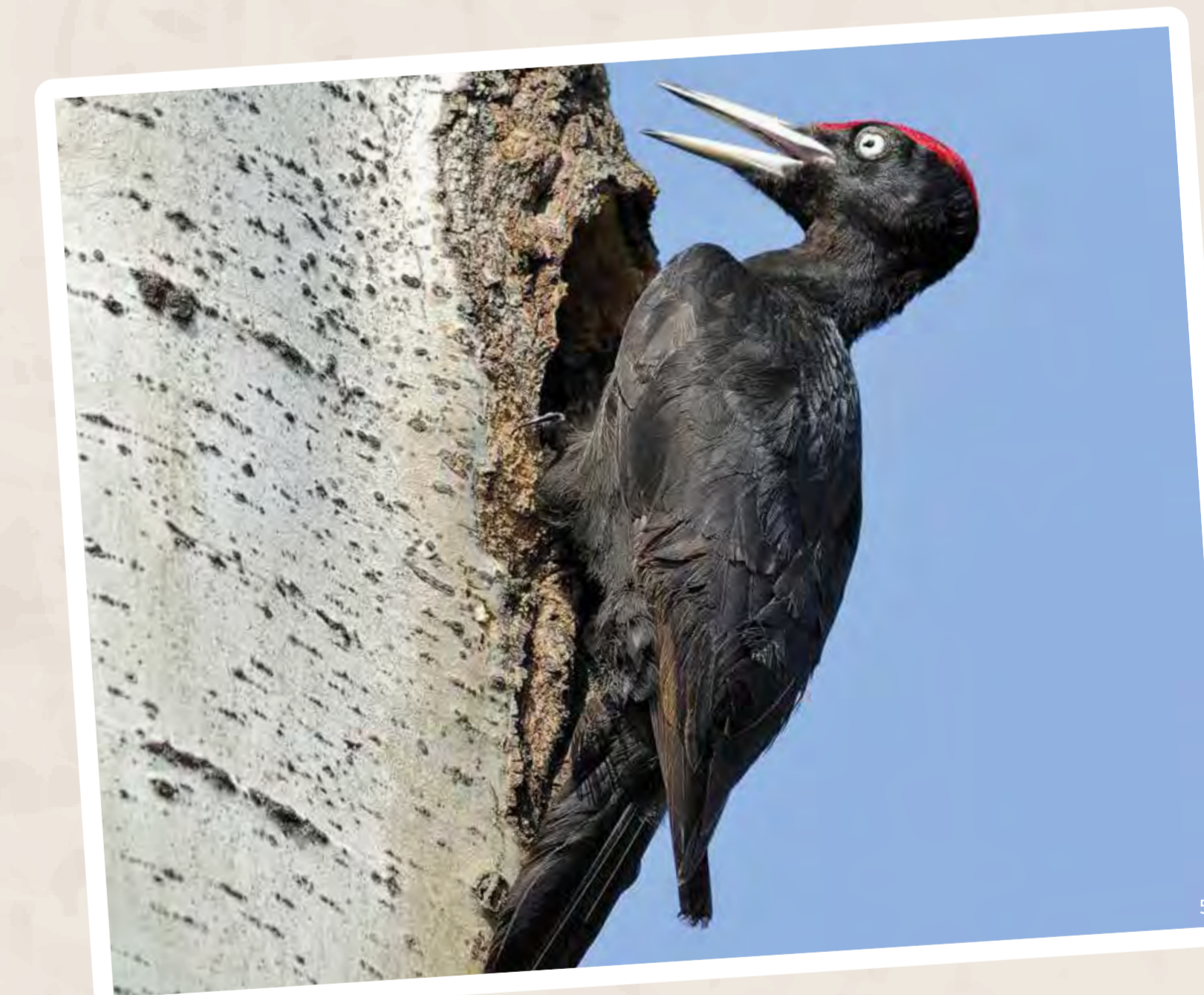
Sýkorka veľká má vo svojom rozsiahlom repertoári rozmanité zvuky a melódie, pričom sa jej spev líši od spevu ostatných vtákov. My ľudia nevníname nuansy vtáčieho spevu, no pre sýkorky samotné tento ich spev v sebe nesie celú škálu informácií, ktoré im pomáhajú pri hľadaní si partnera či vhodného revíru. Samičky si vyberajú takých partnerov, ktorých spev sa čo najmenej ponáša na spev ich vlastného otca.

Drozd trskota je medzi prvými, ktorí jari začínajú spievať. Jeho spev sa skladá z krátkych, melodických strof. Pripomína spev drozda čierneho, len je kratší a menej pestrý. Zato však drozd trskota spieva s maximálnym nasadením za búrky, v chlade i horúčave. Obdivuhodná je tiež hlasitosť, s ktorou ľudia svoje piesne. Jeho spev počuť ešte aj v obedňajších hodinách.

Sojka obyčajná je majsterkou v napodobňovaní zvukov: dokáže nezameniteľne napodobniť spev či zvuky iných vtákov. Napríklad myšiaka hôrneho alebo volavku popolavú. Dokonca sa jej neraz nechajú nacytovať aj skúsení ornitológovia – teda len pokým ju nevzhliadnu, potom už vedia, čo je vo veci. Jej vlastný výrazný varovný krik je dobre známy všetkým vtákom lesa.

U tesára čierneho je viac než jeho hlas známe jeho bubnovanie pri stavbe hniezda v bŕtľavine či hľadaní potraviny, ale tiež pri vymedzení si revíru, hľadaní partnera a nadväzovaní kontaktov s inými jedincami svojho druhu. Keď raz začne spievať, jeho spev sa ozýva celým lesom. Pri vhodných poveternostných podmienkach ho je počuť dokonca na vzdialenosť viac než kilometer. S výnimkou času liahnutia a kŕmenia mláďat možno počuť tesára čierneho v lese počas takmer celého roka.

